

ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ – ΤΑΞΗ Β΄

ΣΧΟΛΙΚΟ ΕΤΟΣ 2013-2014

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΕ ΤΙΤΛΟ: «Τοπικός πολιτισμός στο γεωγραφικό διαμέρισμα κοινοτήτων Αγίας Άννας, Αγία Παρασκευής και Αγίας Τριάδας: Σύγχρονη πραγματικότητα και παράδοση»

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Για το σχολικό έτος 2013-2014, μια ομάδα παιδιών της τάξης μας αποτελούμενη από τους: Δημητρίου Ευαγγελία, Λιτσαί Νεφέλη, Νικολάου Κωνσταντίνα, Πανταζή Σωτηρία, Φιράι Γκρισίλντα, καθώς και από τους μαθητές της Γ΄ Λυκείου Κόκα Γκέρτα και Φετσάνι Χριστιάν, βοηθούμενη από την καθηγήτριά μας κα. Τόρνου Χρυσαφούλα, ασχολήθηκε με το πολιτιστικό πρόγραμμα με τίτλο: «Τοπικός πολιτισμός στο γεωγραφικό διαμέρισμα κοινοτήτων Αγίας Άννας, Αγίας Παρασκευής και Αγίας Τριάδας: Σύγχρονη πραγματικότητα και παράδοση».

Σκοπός του προγράμματος είναι να γνωρίσουμε τον πολιτισμό του τόπου μας μέσα από τη μελέτη και καταγραφή όσων στοιχείων τον χαρακτηρίζουν.

Καταγράψαμε και μελετήσαμε στοιχεία όπως: εκκλησίες, σχολεία, πλατείες και πνευματικά κέντρα.

Για τη μελέτη των στοιχείων ήθη και έθιμα, παραδοσιακές φορεσιές, επαγγέλματα, διατροφή, χλωρίδα και πανίδα, η ομάδα μας συνεργάστηκε με την ομάδα της τάξης μας που ασχολήθηκε με τον πολιτισμό του Αγίου Γεωργίου, καθώς διαπιστώθηκε ότι είναι κοινά στοιχεία της ευρύτερης περιοχής. Έτσι, το μέρος αυτό της εργασίας είναι κοινό και για τις δύο ομάδες.

Άγιος Γεώργιος, Μάιος 2014

ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΜΑΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

ΑΓΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΙ ΕΛΕΝΗ

ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ ΑΝΝΑ

ΑΓΙΑ ΑΝΝΑ

ΟΣΙΟΣ ΣΕΡΑΦΕΙΜ

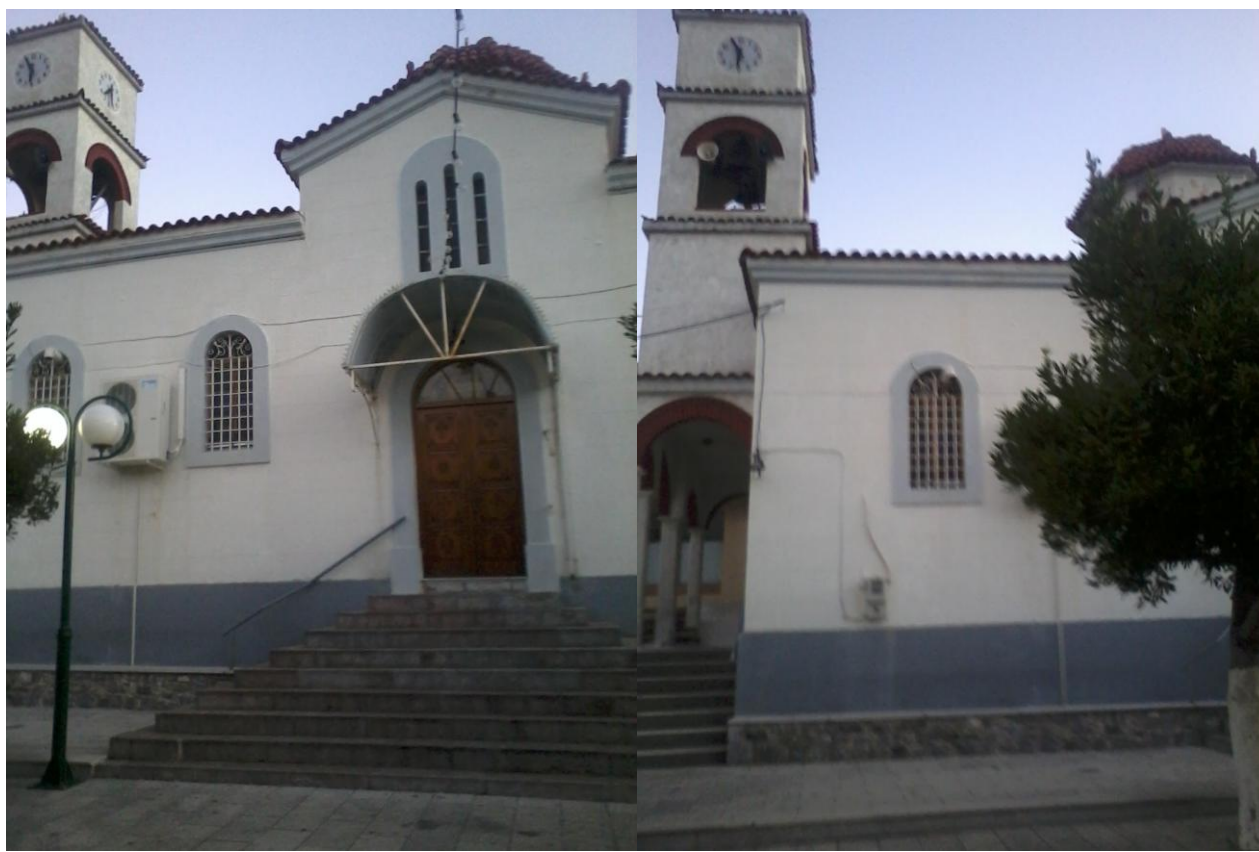

ΠΡΟΦΗΤΗΣ ΗΛΙΑΣ

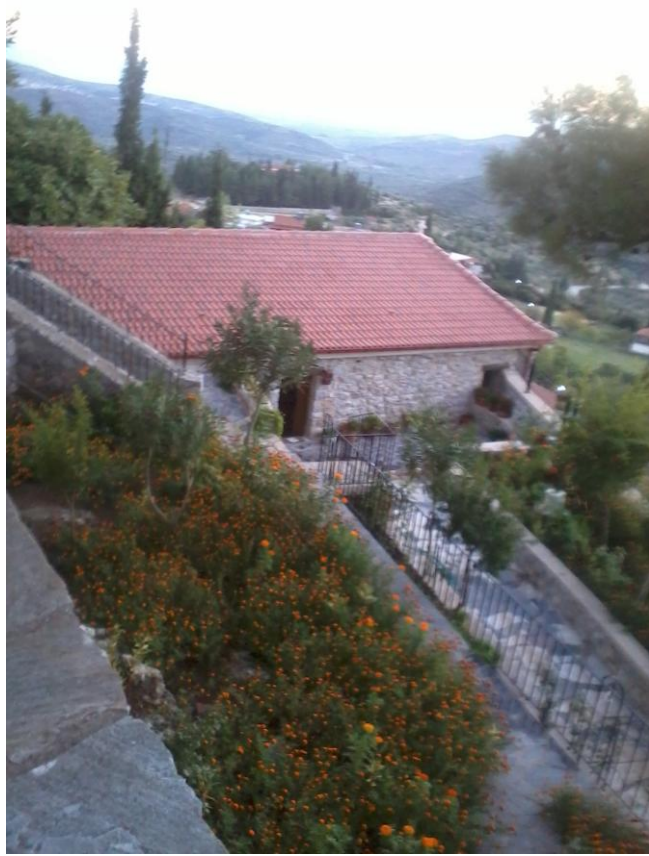

ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΔΑ

ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΔΑ

ΟΣΙΟΣ ΣΕΡΑΦΕΙΜ

ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΑΣ

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΑΣ

ΠΛΑΤΕΙΑ ΑΓΙΑΣ ΑΝΝΑΣ

ΗΘΗ ΚΙ ΕΘΙΜΑ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΜΑΣ

ΕΘΙΜΑ ΓΑΜΟΥ

Γαμήλιο Κρεβάτι: Σύμφωνα με το έθιμο, δύο ή τρεις μέρες πριν γίνει ο γάμος, συνηθίζεται να στρώνει το ζευγάρι το γαμήλιο κρεβάτι. Κατά τη διάρκεια του στρωσίματος του νυφικού κρεβατιού πετάνε χρήματα για να είναι καλά τα οικονομικά του ζευγαριού. Έπειτα ρίχνουνε ένα παιδάκι πάνω στο κρεβάτι για να είναι ο γάμος καρπερός

Ανύπαντρες Κοπέλες: Όταν η νύφη ντύνεται, οι ανύπαντρες κοπέλες που παρευρίσκονται στο γάμο γράφουν με μολύβι τα ονόματά τους στη σόλα των παπουτσιών της νύφης. Η παράδοση λέει πως όποιο από τα ονόματα σβηστεί αυτή θα παντρευτεί πρώτη.

Ο κουμπάρος και το παπούτσι: Το έθιμο θέλει τον κουμπάρο που πάει να πάρει τη νύφη από το σπίτι της, προσπαθώντας να της βάλει τα παπούτσια, αυτά να είναι στενά. Κι ενώ όλοι φωνάζουν πως δε μπαίνει το παπούτσι, ο μόνος τρόπος για να χωρέσει να είναι τελικά τα χρήματα που θα βάλει ο κουμπάρος στον πάτο του παπουτσιού.

Κουφέτα κι όνειρα: Όταν την ημέρα του γάμου ξεκινάει να ντυθεί ο γαμπρός, στην τσέπη του σακακιού του τοποθετούνται μερικά κουφέτα. Μετά την τελετή τα κουφέτα μοιράζονται στις ανύπαντρες κοπέλες, οι οποίες θα τα βάλουν με τη σειρά τους κάτω από το μαξιλάρι τους για να ονειρευτούν το βράδυ τον άντρα που θα παντρευτούν.

Δε σας δίνουμε τη νύφη: Έθιμο είναι και η καθυστέρηση της νύφης να πάει στην εκκλησία, οι βόλτες με τα κορναρίσματα γύρω απ' την εκκλησία και τα πειράγματα τύπου «δεν σας δίνουμε τη νύφη».

Ποιος θα παντρευτεί: Ένα έθιμο που εμφανίστηκε τα τελευταία χρόνια αλλά κρατά σταθερά και δεν λείπει από κανένα γάμο είναι το πέταγμα της ανθοδέσμης από τη νύφη. Μετά το τέλος της τελετής ή στη διάρκεια του γλεντιού η νύφη με γυρισμένη πλάτη προς τις ανύπαντρες προσκεκλημένες κοπέλες που είναι μαζεμένες πετάει την ανθοδέσμη και όποια την πιάσει εκείνη θα παντρευτεί πρώτη. Ανάλογο έθιμο υπάρχει και για τους ανύπαντρους άνδρες της παρέας, αν και όχι τόσο διαδεδομένο, στους οποίους ο γαμπρός πετάει την καλτσοδέτα της νύφης.

Πέταγμα ρυζιού: Την ώρα της τελετής στο χορό του Ησαΐα οι παρευρισκόμενοι πετάνε μπόλικο ρύζι στο ζευγάρι για να ριζώσει.

Το γλυκό από την πεθερά: Αφού τελειώσει ο γάμος, το ζευγάρι θα επισκεφθεί το σπίτι του γαμπρού. Εκεί η πεθερά θα τους περιμένει στην πόρτα με κάποιο γλυκό ή με μέλι και θα ταΐσει και τους δύο για να έχουν γλυκιά ζωή.

Και σε παραλλαγή...: Στο κατώφλι στέκονται οι δύο μητέρες κρατώντας μέλι & καρύδια όπου τους τα προσφέρουν με ασημένια κουτάλια. Με αυτή τη κίνηση εύχονται στα παιδιά τους "γλυκιά ζωή" σαν μέλι. Τα καρύδια συμβολίζουν τον γαμπρό, τη νύφη και τις δύο οικογένειες καθώς σπάνε σε τέσσερα μέρη.

Τα κουφέτα: Ο αριθμός των κουφέτων που εσωκλείουν οι μπομπονιέρες είναι πάντα μονός και αυτό γιατί ο μονός αριθμός είναι αδιαίρετος... άρα το ζευγάρι θα παραμείνει ενωμένο και θα μοιράζεται τα πάντα για την υπόλοιπη ζωή του.

Τα κουφέτα είναι φτιαγμένα από φρέσκα αμύγδαλα και ένα παχύ στρώμα ζάχαρης, γλυκόπικρη γεύση που υποδηλώνει την γλυκύτητα και την πικρία της ζωής που θα αντιμετωπίσουν πάντα από κοινού.

Η ουρά του νυφικού: Το συγκεκριμένο έθιμο προέρχεται από τα μεσαιωνικά χρόνια όπου ήθελε τα νυφικά με πολύ μακριές ουρές. Το μήκος της ουράς συμβόλιζε μεγαλοπρέπεια, επομένως όσο μεγαλύτερο ήταν τόσο πιο μεγαλοπρεπής ήταν και ο γάμος.

Το σπάσιμο των πιάτων: Συμβολίζει την ευτυχία και την καλοτυχία. Το έθιμο αυτό πραγματοποιείται κατά τη διάρκεια του γλεντιού και την αρχή την κάνει συνήθως κάποιος κοντινός συγγενής του ζευγαριού γένους θηλυκού.

Και κάτι από Αγγλία...: Το έθιμο που θέλει τη νύφη να φοράει την ημέρα του γάμου της κάτι παλαιό, κάτι καινούριο, κάτι δανεικό και κάτι μπλε δεν είναι ελληνικό αλλά προέρχεται από την Αγγλία. Το παλαιό συμβολίζει την συνέχεια, δηλαδή τη συνέχεια της παράδοσης και του ευτυχές παρελθόντος. Το καινούριο συμβολίζει το μέλλον και τα κοινά αισιόδοξα βήματα του ζευγαριού προς την ευτυχία. Το δανεικό συμβολίζει την ευτυχία καθώς προέρχεται από μία ήδη ευτυχισμένη παντρεμένη γυναίκα και τέλος το μπλε την καλή τύχη και την προστασία από το κακό μάτι.

ΕΘΙΜΑ ΓΕΝΝΗΣΗΣ

- 1.Όταν το παιδί γεννιέται το χαράζουνε στην πλάτη με ένα ξυράφι για να φεύγει λένε το κακό το αίμα.
- 2.Όταν δεν επιβίωναν τα πρώτα παιδιά σε μία οικογένεια, η μάνα έριχνε το επόμενο μπροστά στην εικόνα της Παναγίας ή σε κάποιον άγιο και όποιος το άρπαζε από τη σκούφια το βάφτιζε.
- 3.Τα νεογέννητα παιδιά τα φασκιώνανε, δηλαδή τα έδεσαν πολύ σφιχτά με ένα σεντρό έτσι ώστε να μην μπορούν να κινηθούν, διότι πίστευαν ότι έτσι θα ίσιωναν τα πόδια και η πλάτη του.

ΕΘΙΜΑ ΒΑΦΤΙΣΗΣ

Πολύ παλιά το μυστήριο της βάπτισης τελούταν στο σπίτι, ενώ η συνήθεια να βαπτίζουν τα παιδιά στην εκκλησία καθιερώθηκε σε κατοπινούς χρόνους. Σε αυτήν την περίπτωση η μητέρα δεν παρευρίσκονταν στο μυστήριο, αλλά περίμενε στο σπίτι. Μόλις έλεγαν το όνομα του βαπτιζόμενου παιδιού, τα άλλα παιδιά έτρεχαν στο σπίτι να πουν το όνομα στην μητέρα, κι εκεί έριχναν κέρματα (λιανά) στον αέρα και γινόταν σκοτωμός, ποιος θα πάρει τα περισσότερα. Όταν επέστρεφαν τα παιδιά στην εκκλησία, ο νονός του παιδιού έριχνε κι εκείνος κέρματα με τον ίδιο τρόπο.

Όταν τελείωνε το μυστήριο, πήγαιναν στο σπίτι του νεοφώτιστου παιδιού και ο νονός το παρέδιδε στη μητέρα του λέγοντας: «Σου παραδίνω, κουμπάρα, το παιδί βαπτισμένο, μυρωμένο και από το Θεό παραδωμένο. Να το φυλάξεις μέχρι δώδεκα χρονών από φωτιά, από γκρεμό κι από πνιγμό». Η μητέρα έπαιρνε το παιδί, αφού πρώτα έκανε τρεις μετάνοιες μπροστά στο νονό. Ακολουθούσε γλέντι και φεύγοντας ο νονός έπαιρνε και τα δώρα του από τους γονείς του παιδιού.

Την παραμονή της πρωτοχρονιάς ο νονός έστελνε δώρο στο βαφτιστήρι του, τα λεγόμενα «βασιλιάτικα». Η μητέρα του παιδιού πρόσφερε στο νονό μία χήνα.

Τα ρούχα του μωρού: Πρέπει να είναι λευκά. Το λευκό χρώμα συμβολίζει την καθηρότητα. Το Άγιο πνεύμα που έλαβε ο νεοφωτισμός.

Τα μαρτυρικά: Είναι Σταυρός ή Παναγία υποχρεωτικά.

Η λαμπάδα: Συμβολίζει ότι το νεοφώτιστο πρέπει να βλέπει τα καλά έργα και να δοξάζει το Θεό.

Το λάδι: Με αυτό χρίει ο ιερέας το παιδί πριν τη βάπτιση. Αποβλέπει στη προστασία του από κάθε δαιμονική ενέργεια. Με το ίδιο λάδι αλείφει το παιδί και ο ανάδοχος. Να είναι αγνό ελαιόλαδο.

Ο αγιασμός του νερού και του έλαιου: Ο ιερέας χρίει με λάδι το παιδί στη μύτη, στα αυτιά και στο στόμα και μετά συνεχίζει ο νονός ο οποίος το αλείφει παντού.

Το νερό-η τριπλή κατάδυση: Το μωρό πρέπει να το βουτήξουν ολόκληρο στο νερό. Η Τρίτη κατάδυση είναι η πιο σημαντική. Συμβολίζει την τριήμερη ταφή και ανάσταση του Χριστού.

Τα μωρό πρέπει να μείνει 3 μέρες με το λάδι. Μόλις περάσουν 3 μέρες μπορεί να λουστεί. Το νερό που θα πληθούν τα λαδόπανα πρέπει να χυθεί σε χώμα ή αν είμαστε κοντά σε θάλασσα ακόμα καλύτερα.

Την πρώτη φορά που θα ανάψει η λαμπάδα πρέπει να σβηστεί με το παπούτσι του μωρού. Στο τέλος του μυστηρίου για να πάρουν οι γονείς το μωρό από το νονό πρέπει να προσκυνήσουν 3 φορές!

ΕΘΙΜΑ ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗΣ ΕΟΡΤΗΣ

Αρκετές δεκαετίες πριν, όταν γιόρταζε κάποιο μέλος της οικογένειας έκαναν γλέντι. Οι γυναίκες της οικογένειας καθάριζαν το σπίτι, ετοίμαζαν γλυκά (συνήθως λουκούμια και παστέλια) και πίτες. Την ημέρα της γιορτής, το πρωί πήγαιναν όλοι μαζί στην εκκλησία και αφού γύριζαν, άρχιζαν τις ετοιμασίες για το γλέντι. Έψηναν τα κρέατα και ετοίμαζαν τα συνοδευτικά τους. Κέρναγαν γλυκό και ύστερα ακολουθούσε χορός. Παρόντες στο γλέντι ήταν όλοι συγγενείς και οι στενοί φίλοι της οικογένειας. Το γλέντι διαρκούσε πάντα αρκετές ώρες. Την επόμενη μέρα οι γυναίκες καθάριζαν όλο το σπίτι και ύστερα συνέχιζαν την καθημερινή ζωή τους.

ΕΘΙΜΑ ΚΗΔΕΙΑΣ

Από τους αρχαίους χρόνους, υπάρχει το έθιμο να μνημονεύουμε και να τιμούμε τους νεκρούς. Έτσι και στην περιοχή μας, όταν πεθαίνει κάποιος, πρώτα πρώτα θα χτυπήσει η καμπάνα του χωριού, ώστε να μάθουν όλοι αμέσως το θλιβερό νέο. Ιδιαίτερα, αν αυτός που έχει πεθάνει είναι νέος/νέα, τότε η θλίψη είναι πολύ μεγάλη για όλο το χωριό. Μετά τη γνωστοποίηση του θανάτου, προσέρχονται οι κάτοικοι του χωριού στο σπίτι του νεκρού με λουλούδια και κεριά, προκειμένου να τον συνοδεύσουν όλοι μαζί στην τελευταία του κατοικία. Όταν παίρνουν το νεκρό από το σπίτι, σπάζουν ένα πιάτο, συνήθεια διατηρημένη από τους αρχαίους χρόνους, που συμβολίζει το ξόρκισμα του Χάρου. Σήμερα, μετά την κηδεία, η οικογένεια του εκλιπόντος προσφέρει καφέ στα καφενεία του χωριού και παραθέτει γεύμα σε κάποια ταβέρνα. Ωστόσο, παλιότερα μετά την κηδεία ο κόσμος επανερχόταν στο σπίτι του νεκρού, όπου προσφερόταν καφές μετά το τρισάγιο που έκανε ο παπάς, και εν συνεχεία κάθονταν στο τραπέζι στο οποίο υπήρχαν ελιές, ρύζι, ψάρι και φυσικά κρασί, για συγχώρεση του νεκρού. Για μία εβδομάδα στο σπίτι που πενθούσε δε μαγείρευαν τα βράδια, ενώ συγγενείς και φίλοι έπαιρναν το φαγητό τους και έτρωγαν όλοι μαζί με την πενθούσα οικογένεια σε γεύμα που λεγόταν «παρηγοριά». Επίσης, σύμφωνα με προφορικές παραδόσεις, τηλεόραση δεν ανάβει στο σπίτι του νεκρού παρά μόνο μετά από 40 μέρες.

ΕΘΙΜΑ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΥ

Για το 40ήμερο μνημόσυνο γίνονται ιδιαίτερες ετοιμασίες. Συγκεκριμένα αγοράζονται τα υλικά για τα κόλλυβα και τα προετοιμάζουν πλένοντας τις σταφίδες και καθαρίζοντας τα αμύγδαλα, τα καρύδια, το ρόδι, το μαϊντανό και το σουσάμι. Το Σάββατο το βράδυ βράζουν το σιτάρι και ζυμλώνουν τις λειτουργίες, ενώ παλιότερα επίσης τοποθετούσαν σε πανέρια κόλλυβα και μικρά ψωμάκια, τα λεγόμενα ψυχούδια. Αυτό ήταν το κάλεσμα, το αντίστοιχο με τα σημερινά αγγελτήρια (τα χαρτιά που τοποθετούνται στις κολώνες του δρόμου). Στις μέρες μας, ο κόσμος περνάει το βράδυ με ένα κερί από το σπίτι του νεκρού, όπου τους προσφέρονται κόλλυβα, για να συγχωρέσουν τον εκλίποντα. Οι γυναίκες που έφτιαχναν παλιά το δίσκο με τα κόλλυβα ήτανε πραγματικές τεχνίτρες. Σήμερα, οι νεώτερες εξακολουθούν να κάνουν με πολύ μεράκι αυτό το έργο για μια πολύ θλιβερή περίπτωση.

ΑΠΟΚΡΙΑΤΙΚΑ ΕΘΙΜΑ

Στην περιοχή μας οι γιορτές της Αποκριάς άρχιζαν με τις φωτιές. Αυτές ανάβουν τα βράδια. Γύρω τους μαζεύονται παρέες και επιδίδονται σε τραγούδια, χορούς και κατανάλωση φαγητών και κρασιού.

Πολλοί νέοι μασκαρεύονται κι επισκέπτονται τα σπίτια του χωριού. Σε όποιον τους ανοίξει θέτουν το δίλημμα «κέρασμα ή φάρσα». Η πρώτη επιλογή οδηγεί τους μασκαράδες εντός του σπιτιού, όπου ο σπιτονοικήτορας κερνάει γλυκό, φιλεύει τους νέους, ενώ προσπαθεί να μαντέψει ποιοι κρύβονται πίσω από τις μάσκες. Η δεύτερη επιλογή έχει ως αποτέλεσμα οι μασκαράδες να κάνουν σε αυτόν που τους άνοιξε κάποια φάρσα.

ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΕΣ ΦΟΡΕΣΙΕΣ

ΤΟΠΙΚΕΣ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΕΣ ΣΥΝΤΑΓΕΣ

Η κλασική μεσογειακή διατροφή κυριαρχεί και στον τόπο μας, περιλαμβάνοντας πολλά είδη κρεάτων, όσπρια, ζυμαρικά, πίττες, διάφορες σαλάτες κ.λπ. Εδώ σας παρουσιάζουμε δύο παραδοσιακές συνταγές.

1) ΓΑΡΔΟΥΜΠΑΚΙΑ

ΥΛΙΚΑ

- ο 1 συκωταριά αρνίσια
- ο Τα εντεράκια από ένα αρνί
- ο 10 τρυφερά σκόρδα
- ο 1 ματσάκι άνιθο
- ο Αλάτι
- ο Πιπέρι
- ο Ρίγανη
- ο Λάδι
- ο Νερό

ΕΚΤΕΛΕΣΗ

Πλένουμε καλά τα διάφορα εντόσθια και τα κόβουμε σε μακρόστενα κομμάτια. Πασπαλίζουμε με αλάτι, πιπέρι και ρίγανη. Πλένουμε καλά τα εντεράκια. Τυλίζουμε και δένουμε κομμάτια από διάφορα εντόσθια βάζοντας τρία-τρία μαζί και σχηματίζοντας μικρά δεμάτια. Παίρνουμε ένα ταψί και κάτω βάζουμε τον άνιθο και τα τρυφερά ψιλοκομμένα σκόρδα. Αραδιάζουμε πάνω τα γαρδουμπάκια, προσθέτουμε το νερό και το λάδι. Ψήνουμε στους 175βαθμούς για μία ώρα και στους 200βαθμούς γυρίζοντάς τες άλλα δέκα λεπτά. Τις γαρδούμπες συνήθως τις τρώμε ζεστές την Κυριακή του Πάσχα.

2) ΓΕΜΙΣΤΑ ΜΕ ΤΡΑΧΑΝΑ

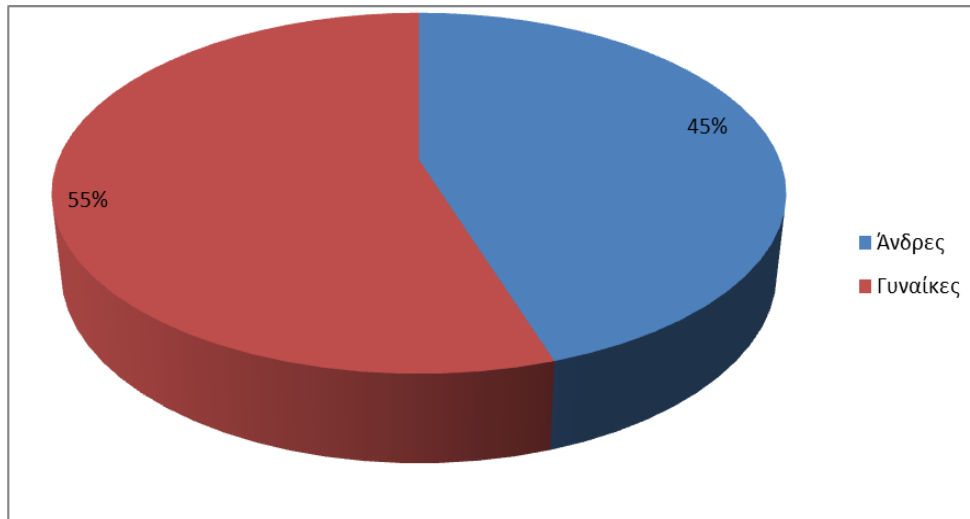
Στη συνταγή αυτή σχεδόν όλα τα υλικά είναι ίδια με την κανονική συνταγή. (Λαχανικά, πατάτες, δοσολογία νερού κ.α.). Η διαφορά, η οποία φαίνεται μικρή αλλά είναι μεγάλη και η οποία νοστιμαίνει και ομορφαίνει το πιάτο είναι, ότι αντί για ρύζι ή κιμά τα οποία προσθέτουν στο φαγητό σε άλλες περιοχές της Ελλάδας, εδώ προσθέτουν τραχανά.

ΥΛΙΚΑ:

Τομάτα, πιπεριές, μελιτζάνες, τραχανάς, πατάτες, μαϊντανος, κρεμμύδι, αλάτι, πιπέρι και λάδι

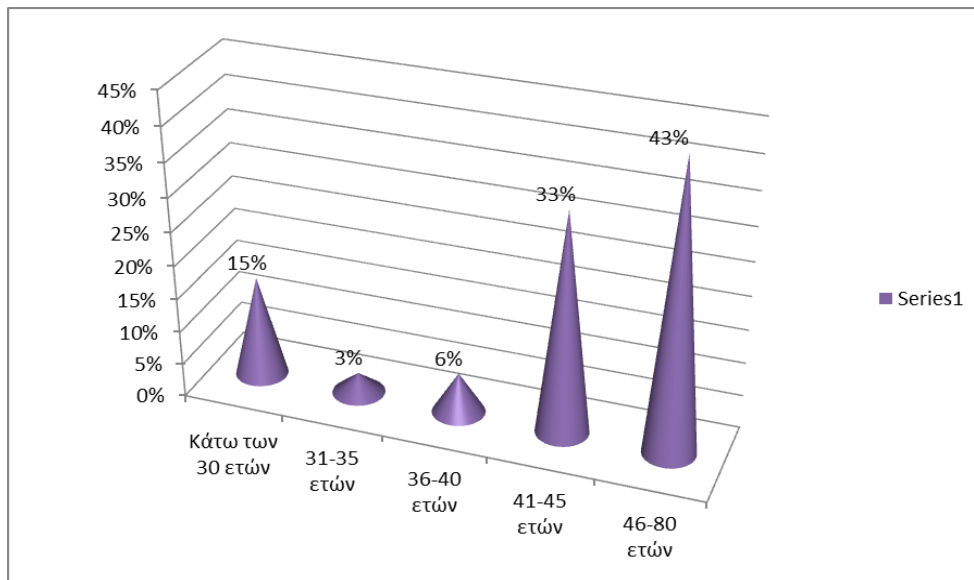
ΜΟΡΦΩΤΙΚΟ ΕΠΙΠΕΔΟ ΚΑΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΤΩΝ ΚΑΤΟΙΚΩΝ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΜΑΣ

Δημιουργήσαμε ερωτηματολόγια σχετικά με το μορφωτικό επίπεδο και τα επαγγέλματα των κατοίκων του τόπου μας. Χρησιμοποιήθηκε ένα δείγμα 50 ατόμων, διαφόρων ηλικιών και των δύο φύλων. Τα αποτελέσματα της έρευνας παρουσιάζονται στα παρακάτω διαγράμματα.

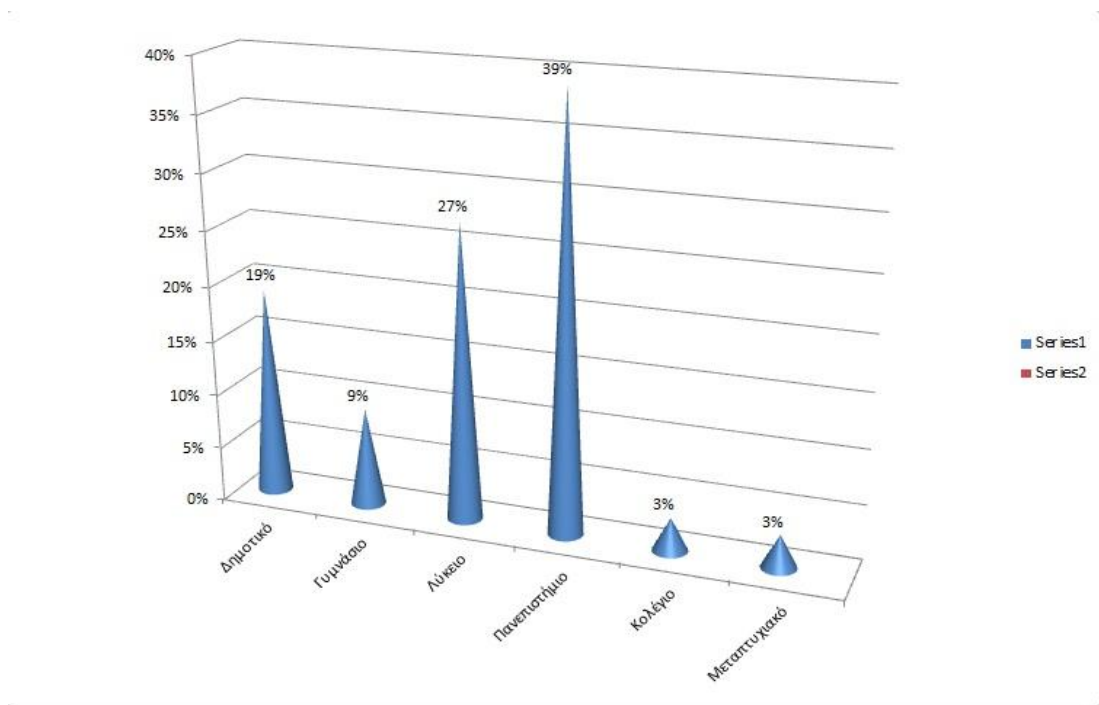
Διάγραμμα 1 – Ηλικία ερωτηθέντων

Από τα άτομα που συμμετείχαν στην έρευνα, το 55% ήταν γυναίκες και το 45% άνδρες.

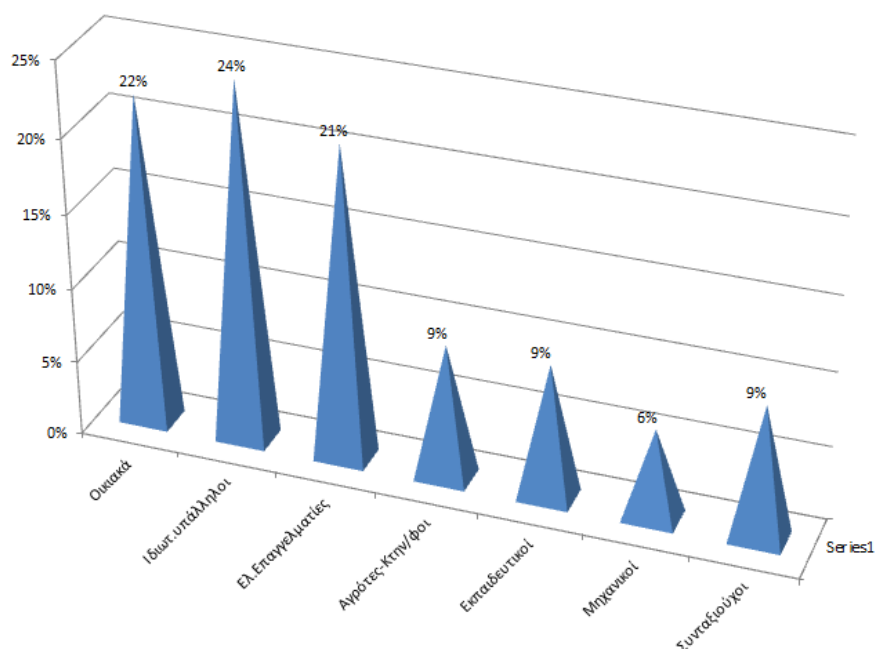
Διάγραμμα 2 – Ηλικία ερωτηθέντων

Στο διάγραμμα 2 παρουσιάζεται η ηλικιακή κατανομή των ατόμων που συμμετείχαν στην έρευνα.

Διάγραμμα 3 – Γραμματικές γνώσεις

Η πλειοψηφία των ατόμων κατέχει πτυχίο πανεπιστημίου, ενώ υπάρχει κι ένα ποσοστό της τάξης του 3% που κατέχει μεταπτυχιακό. Άτομα κυρίως μεγαλύτερης ηλικίας είναι απόφοιτοι δημοτικού σχολείου.

Διάγραμμα 4 – Επάγγελμα

Στο διάγραμμα 4 εμφανίζονται τα επαγγέλματα των ατόμων που συμμετείχαν στην έρευνα. Αξίζει να σημειώσουμε ότι μεταξύ των εκπαιδευτικών, υπάρχει ένας Καθηγητής Πανεπιστημίου.

ΧΛΩΡΙΔΑ ΚΑΙ ΠΑΝΙΔΑ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΜΑΣ

Στην ευρύτερη περιοχή φύονται διάφορα είδη φυτών και δέντρων και ζουν αρκετά είδη ζώων. Σε σύγκριση με παλαιότερες εποχές, βέβαια, υπάρχει κάποια μείωση των παραπάνω, λόγω και της συνεχούς παρέμβασης του ανθρώπου στη φύση.

ΧΛΩΡΙΔΑ

Κυρίως συναντάμε έλατα, πεύκα, βελανιδιές, κέδρα, σχίνα και διάφορα άλλα δέντρα και θάμνους. Επιπλέον, στα βουνά της περιοχής φυτρώνει πολύ αρωματικό τσάι και ρίγανη. Στις όχθες των ποταμών υπάρχει πυκνή βλάστηση καλαμιών.

ΠΑΝΙΔΑ

Εκτός από τα κατοικίδια, τα οικόσιτα και τα ζώα που εκτρέφονται για βιοποριστικούς σκοπούς, υπάρχουν και ζώα – θηράματα όπως λαγοί και αγριόχοιροι. Επίσης συναντάμε αλεπούδες, κουνάβια, σκαντζόχοιρους, ασβούς, ασπάλακες, σκίουρους και φυσικά πολλά είδη ερπετών. Σε πολύ μικρότερη κλίμακα θα συναντήσουμε ακόμη τσακάλια και λύκους. Σε ό,τι αφορά στα πτηνά, υπάρχουν πέρδικες, ορτύκια, φασιανοί, μπεκάτσες, αγριόπαπιες, αρπακτικά και μικρότερα πτηνά όπως τρυγόνια, κοτσύφια και τσίχλες.

ΟΙ ΜΑΘΗΤΕΣ

Δημητρίου Ευαγγελία
Λιτσάι Νεφέλη
Νικολάου Κωνσταντίνα
Πανταζή Σωτηρία Ραφαηλία
Φιράι Γκρισίλντα
Κόκα Γκέρτα
Φετσάνι Χριστιάν

Η ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ

Τόρνου Χρυσαφούλα